

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.6.4.
C(2021) 2800 final

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2021.6.4.)

az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló és az egyéb környezeti célkitűzéseket jelentősen nem sértő gazdasági tevékenységekkel szemben támasztott követelmények meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapítása érdekében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2021) 166 final} - {SWD(2021) 152 final} - {SWD(2021) 153 final}

INDOKOLÁS

1. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS HÁTTERE

1.1. Általános háttér és célkitűzések

Az európai zöld megállapodás új növekedési stratégiaként az EU-t olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkezik, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, ahol biztosított a környezet és az uniós polgárok egészségének védelme, és ahol a gazdaság növekedését a természeti erőforrások leghatékonyabb és fenntartható használatával érik el. Célja továbbá az EU természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jólétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ennek elérése érdekében az éghajlati és környezeti kihívásokat lehetőségekké kell alakítanunk.

Az egyéb uniós prioritások közé tartozik az emberek érdekeit szolgáló gazdaság kiépítése, az EU szociális piacgazdaságának megerősítése, valamint a jövőre felkészített, stabilitást, munkahelyeket, növekedést és beruházást biztosító gazdaság segítése. E célok különösen a Covid19-világjárvány által okozott társadalmi-gazdasági károk, valamint a fenntartható, inkluzív és méltányos helyreállítás szükségessége fényében fontosak. Ennek megfelelően fontos, hogy a fenntarthatóbb gazdasági fejlődésre való átállás mindenki számára igazságos és inkluzív legyen.

Az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ („taxonómiai rendelet”) a Bizottság 2018 márciusi, „A fenntartható növekedés finanszírozása” című korábbi cselekvési tervének részeként került betervezésre, amely ambiciózus és átfogó fenntartható finanszírozási stratégiát kezdeményezett a tőkeáramlások fenntartható és inkluzív növekedést segítő átirányításának céljával. A taxonómiai rendelet jelentős mértékben járul hozzá a fenntartható beruházások növeléséhez, és így – az EU éghajlatváltozással és környezetvédelemmel kapcsolatos kihívásokra adott válaszában részeként – az európai zöld megállapodás végrehajtásához. A vállalatok és befektetők számára egységes kritériumokat határoz meg a környezeti szempontból fenntarthatónak tekinthető gazdasági tevékenységekhez (azaz lényegesen hozzájárul az EU környezeti célkitűzéseivel, például az éghajlatváltozás mérsékléséhez, miközben jelentősen nem sért más környezeti célkitűzéseket), így célja az, hogy fokozza az ilyen tevékenységek osztályozásának átláthatóságát és következetességét, illetve korlátozza az érintett piacok zöldrefestésének és elaprózódásának kockázatát. A befektetők továbbra is tetszés szerint fektethetnek be, és a taxonómiai rendelet nem kötelezi a befektetőket arra, hogy csak a bizonyos kritériumoknak megfelelő gazdasági tevékenységekbe fektessenek be.

A Covid19-világjárvány gazdasági hatása rávilágított a fenntartható fejlődés fontosságára és arra, hogy a tőkeáramlásokat fenntartható projektek felé kell átirányítani annak érdekében, hogy gazdaságaink, vállalkozásaink és társadalmaink, többek között egészségügyi rendszereink ellenállóbbá váljanak az éghajlati és környezeti sokkhatásokkal és kockázatokkal szemben. Ily módon az európai zöld megállapodás erős és fenntartható helyreállítási stratégiát biztosíthat, és az uniós taxonómia olyan eszközként szolgálhat, amely megkönnyíti a pénzügyi piacok e helyreállításban játszott szerepét.

-

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13 o.).

A taxonómiai rendelet oly módon hozza létre az uniós taxonómia keretét, hogy négy feltételt határoz meg, amelyeket a gazdasági tevékenységnek teljesítenie kell ahhoz, hogy környezeti szempontból fenntarthatónak minősüljön. A minősített tevékenység:

- i. a taxonómiai rendelet 10–16. cikkének megfelelően lényegesen hozzájárul az említett rendelet 9. cikkében meghatározott hat környezeti célkitűzés közül egyhez vagy többhöz;
- ii. nem képezi a taxonómiai rendelet 9. cikkében meghatározott egyéb környezeti célkitűzéseknek a rendelet 17. cikke szerinti jelentős megsértését;
- iii. végzése a taxonómiai rendelet 18. cikkében meghatározott minimális (szociális) biztosítékoknak megfelelően történik; és
- iv. megfelel a Bizottság által a taxonómiai rendelet 10. cikkének (3) bekezdésével, 11. cikkének (3) bekezdésével, 12. cikkének (2) bekezdésével, 13. cikkének (2) bekezdésével, 14. cikkének (2) bekezdésével vagy 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak. A technikai vizsgálati kritériumoknak minden gazdasági tevékenységhez teljesítménykövetelményeket kell meghatározniuk, amelyek megállapítják, hogy az adott tevékenység milyen feltételek mellett i. járul hozzá lényegesen egy adott környezeti célkitűzéshez; és ii. nem sérti jelentősen a többi célkitűzést.

Ez a felhatalmazáson alapuló rendelet meghatározza azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek alapján bizonyos gazdasági tevékenységek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájárulónak minősülnek, és amelyek alapján meghatározható, hogy e gazdasági tevékenységek nem okozzák-e egyéb releváns környezeti célkitűzések jelentős sérelmét.

A taxonómiai rendelet 19. cikkének (5) bekezdésével összhangban a Bizottság rendszeresen felülvizsgálja a technikai vizsgálati kritériumokat, beleértve legalább háromévente a 10. cikk (2) bekezdése szerint átállásnak minősített tevékenységek esetét, és adott esetben a tudományos és technológiai fejleményeknek megfelelően módosítja ezt a felhatalmazáson alapuló rendeletet. E frissítéseket a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformtól kapott információk alapján kell kidolgozni, és figyelembe kell venni a pénzügyi piaci szereplőknek a kritériumokkal kapcsolatos tapasztalatait, valamint a befektetések környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekbe történő irányítására gyakorolt hatást.

1.2. Jogi háttér

Ez a felhatalmazáson alapuló rendelet a taxonómiai rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében és 11. cikkének (3) bekezdésében meghatározott felhatalmazásokon alapul. A technikai vizsgálati kritériumok megállapításának alapjául az említett rendelet 19. cikkében foglalt követelmények szolgálnak.

A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás 31. cikkével összhangban ez a felhatalmazáson alapuló rendelet egyetlen jogi aktusban egyesíti a taxonómiai rendelet két, egymással összefüggő felhatalmazását, nevezetesen az éghajlatváltozás mérséklésével, illetve az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos technikai vizsgálati kritériumokról szóló 10. cikk (3) bekezdését, illetve 11. cikk (3) bekezdését. A taxonómiai rendelet előírja a Bizottság számára, hogy 2020. december 31-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezekről a kérdésekről. A taxonómiai rendeletben felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására adott további felhatalmazások eltérő határidőkkel rendelkeznek, így azokkal kapcsolatban egy későbbi szakaszban kell intézkedni. E felhatalmazások a fennmaradó környezeti célkitűzésekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokra, valamint a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv hatálya alá tartozó vállalkozások által a nem pénzügyi kimutatásaikban vagy a konszolidált nem pénzügyi kimutatásaikban közzéteendő információkra vonatkoznak azzal kapcsolatban,

hogyan e vállalkozások tevékenységei összhangban állnak-e a taxonómiával, és ha igen, milyen mértékben.

2. A JOGI AKTUS ELFOGADÁSÁT MEGELŐZŐ KONZULTÁCIÓK

Ez a felhatalmazáson alapuló jogi aktus a 2018-ban létrehozott, a magán- és a közszféra különböző érdekelt feleiből álló bizottsági szakértői csoport, a fenntartható finanszírozással foglalkozó technikai szakértői csoport ajánlásaira épül. A technikai szakértői csoport feladata többek között az volt, hogy segítse a Bizottságot az uniós taxonómiának a Bizottság 2018. májusi jogalkotási javaslataival összhangban és az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek figyelembevételével történő kidolgozásában.

2018. decemberi és 2019. júniusi jelentésében a technikai szakértői csoport közzétette ajánlásainak két időközi változatát. Mindkét jelentés nyilvános véleménynyilvánítási felhívás tárgyát képezte, amelyre 257, illetve 830 válasz érkezett. Megbízatása során a technikai szakértői csoport több mint 200 további szakértővel is együttműködött, hogy ajánlásokat dolgozzon ki az éghajlatváltozás mérséklésével és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan. A Bizottság 2019 júniusában és 2020 márciusában két találkozót is szervezett az érdekelt felekkel a technikai szakértői csoport jelentésével kapcsolatos vélemények összegyűjtése céljából.

2020. március 9-én a technikai szakértői csoport közzétette végleges jelentését². A tagállamok lehetőséget kaptak arra, hogy a tagállami szakértői csoport 2020. májusi ülésén – az Európai Parlament megfigyelőinek részvételével – visszajelzést adjanak a technikai szakértői csoport végleges ajánlásairól.

A Bizottság 2020 márciusában közzétette a bevezető hatásvizsgálatot, és a Covid19-járvány miatt 2020. április végéig meghosszabbította a visszajelzés lehetőségét. Összesen 409 válaszdó volt.

A Bizottság a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásnak megfelelően a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetét 2020. november 20-tól december 18-ig közzétette a minőségi jogalkotási portálon, négy hetet biztosítva a visszajelzésre. Összesen 46 591 érdekelt fél adott visszajelzést³. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetét 2020. december 4-én megvitatták a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformmal is. Emellett a tagállami szakértői csoport 2020. december 10-i, 2021. január 26-i, 2021. február 26-i és 2021. március 24-i ülésén a tagállamok szakértőivel és az Európai Parlament megfigyelőivel is ismertették és megvitatták a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetét.

Összességében a beérkezett visszajelzések nagy száma megerősítette, hogy a taxonómia fontos eszköz a fenntarthatóbb gazdasági tevékenységek felé irányuló tőkeáramlás segítésében és az európai zöld megállapodás szerinti átmenet felgyorsításában. Több aggály is felmerült, ám a többé vagy kevésbé ambiciózus kritériumokat javaslók között nagy a megosztottság. Egyesek szerint a különböző tevékenységek néhány kritériumának kalibrálása nem eléggé ambiciózus. Mások szerint viszont egyes kritériumok túl ambiciózusak, összetettek vagy szűk körűek. Aggályok merültek fel az olyan érdekelt feleket érintő

² A jelentés a következő internetcímen tekinthető meg:
https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/2003_09-sustainable-finance-teg-final-report-taxonomy_en.pdf

³ Minden beérkezett észrevétel a következő internetcímen tekinthető meg:
https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12302-Climate-change-mitigation-and-adaptation-taxonomy/feedback?p_id=16015203

potenciális következményeket illetően is, akiknek a tevékenysége a taxonómia alapján nem minősülne környezeti szempontból fenntarthatónak. Sokan a kritériumok használhatóságára és a technikai pontosításokra is kitértek.

A kapott visszajelzések gondos vizsgálata alapján a felhatalmazáson alapuló rendelet egészében sor került egyes kritériumok célzott újrakalibrálására, valamint egyéb javításokra és módosításokra. Ezek a kritériumok számos technikai pontosítást és egyszerűsítést, a meglévő ágazati jogszabályokkal való nagyobb összhangot – többek között a soron következő felülvizsgálatokra való hivatkozásokat –, illetve a szubszidiaritást tükröző releváns nemzeti követelményeket, valamint a különböző tevékenységek, köztük az átállásnak és támogatónak minősített tevékenységek meghatározásának és bemutatásának nagyobb koherenciáját érintik.

A legtöbb észrevétel az energiaágazat, majd a mezőgazdaság és a közlekedés kritériumaira érkezett. Számos észrevétel foglalkozott az erdészet, a feldolgozóipar és az épületek kritériumaival is. A visszajelzések és a különböző ágazatokban bekövetkezett főbb változások teljes összefoglalását az e felhatalmazáson alapuló rendeletet kísérő hatásvizsgálat 2.10. melléklete tartalmazza.

Mezőgazdaság

Az a döntés született, hogy ebben az esetben a felhatalmazáson alapuló rendeletből törlik a mezőgazdasági tevékenységek kritériumait a közös agrárpolitikáról (KAP) folyó tárgyalások további előrelépéséig, és annak érdekében, hogy a különböző eszközök közötti nagyobb koherenciával sikerüljön elérni a zöld megállapodás környezet- és éghajlatvédelmi törekvéseit.

Erdészet

A visszajelzések alapján változtatásokat vezettek be az összetettség és a terhek különösen a kisebb erdőgazdaságoknál történő csökkentése, az erdészet éghajlati előnyeinek bemutatására rendelkezésre álló időkeret meghosszabbítása, az átdolgozott megújulóenergia-irányelv szerinti meglévő fenntarthatósági kritériumok nagyobb mértékű figyelembevételére, valamint a jelentős környezetvédelmi hozzájárulás biztosítását szolgáló kulcsfogalmak pontosítása érdekében. Az e felhatalmazáson alapuló rendelet felülvizsgálatai során figyelembe fogják venni az erdészetre vonatkozó fenntarthatósági kritériumok jövőbeli alakulását.

Feldolgozóipar

A visszajelzések főként a vas- és acél, alumínium, műanyagok és vegyi anyagok gyártására és más karbonszegény technológiákra vonatkozó kritériumokat érintették. A környezetvédelmi törekvéseket biztosító alternatívák hiányában a mérlegelés során megerősítették az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) referenciaértékeinek alkalmazását. A kritériumok jövőbeli felülvizsgálatai során meg kell vizsgálni, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak más releváns szabványokon kell-e alapulniuk, tekintettel az életciklus alatti kibocsátásokra és a technológiai fejlődésre. Kiigazítások bevezetésére került sor például annak érdekében, hogy jobban felismerjék a különböző gyártási folyamatokat és lehatárolják az elkülönülő tevékenységeket, bővítsék egyes tevékenységek körét, pl. felülvizsgálják a hidrogénelőállítás kibocsátási küszöbértékeit és engedélyezzék a fenntartható módon beszerzett élelmiszer- és takarmánynövényeket a műanyagok és szerves vegyi anyagok gyártása során.

Energia

Az életciklus során keletkező kibocsátások energetikai tevékenységekre vonatkozó átfogó 100 g CO₂e/kWh küszöbértékét megtartották, kivéve, ha a bizonyítékok egyértelműen mutatják, hogy a releváns technológiák jóval e szint alatt vannak. A bioenergia minősítése már nem átállási, és a bioenergiára vonatkozó kritériumokat jobban összehangolták a hatályos

uniós jogszabályokkal, míg a vízenergia kritériumait helyzetfüggőbbé tették és szintén jobban összehangolták a meglévő uniós joggal.

Szállítás

A visszajelzések széles köre és sokfélesége alapján a változások többnyire technikai jellegűek voltak. Például a villamosított vasúton és a zéró kipufogógáz-kibocsátás mellett végzett szállítás minősítése már nem „átállási”, a vízi infrastruktúrának az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló mellékletbe való felvétele kibővül, a tengeri szállítási tevékenységek esetében javulnak a biológiai sokféleségre vonatkozó DNSH-kritériumok, a helyközi autóbuszok kritériumait pedig kiigazították a modális váltásban betöltött szerep jelzése érdekében.

Épületek

A kapott, nevezetesen az épületek megvásárlására és tulajdonlására vonatkozó visszajelzések alapján a Bizottság úgy döntött, hogy követi a technikai szakértői csoport javaslatát, és a nemzeti vagy regionális szintű energiahatékonyság tekintetében a legjobb 15 %-ba tartozó épületeket is a taxonómiához igazodónak minősíti. Technikai kiigazításokra is sor került, pl. az épületek vízfogyasztási kritériumai és energiahatékonysági berendezései tekintetében.

Horizontális kérdés – kritériumok alkalmazása annak meghatározására, hogy mi minősül a taxonómiához igazodónak

A visszajelzések egyik fő aggálya az volt, hogy a gazdasági szereplők hogyan és mikor tudják tevékenységeiket a taxonómiához igazodónak tekinteni. Ez abból a pontosítási igényből is következik, hogy a taxonómiai keret és a tágabb fenntartható finanszírozási keret hogyan teheti lehetővé a vállalatok átállásának különböző kiindulási pontok melletti finanszírozását, ami a felhatalmazáson alapuló rendeletet kísérő közleményben részletesebben is szerepel.

A taxonómiai rendelet 8. cikke előírja a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv hatálya alá tartozó vállalkozások számára, hogy tegyenek közzé információkat arról, hogy tevékenységeik milyen módon és mértékben kapcsolódnak a technikai vizsgálati kritériumok szerint környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekhez. A 8. cikk (2) bekezdése előírja, hogy különösen a nem pénzügyi vállalkozásoknak közzé kell tenniük a taxonómiában szereplő tevékenységekhez kapcsolódó árbevételük, tőkekiadásuk és működési költségük arányát. A 8. cikk (4) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a nem pénzügyi vállalkozások által közzéteendő információk tartalmának, megjelenítésének és módszertanának meghatározására, valamint az NFRD hatálya alá tartozó pénzügyi vállalkozásokra vonatkozó egyenértékű és megfelelő tájékoztatási követelmények meghatározására. A 8. cikk (4) bekezdése szerinti jövőbeni felhatalmazáson alapuló jogi aktus ezért meghatározza majd, hogy az e felhatalmazáson alapuló rendeletben szereplő tevékenységekhez kapcsolódó releváns árbevétel és kiadások mikor és hogyan számítanak a taxonómiához igazodónak. A következő bekezdések indikatív magyarázattal és néhány példával szolgálnak, de nem érintik az e felhatalmazáson alapuló rendeletben szereplő technikai vizsgálati kritériumoknak a visszajelzések eredményeként végrehajtott módosításait.

Amennyiben egy tevékenység megfelel az e felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott technikai vizsgálati kritériumoknak, a vállalkozás számára lehetővé kell tenni, hogy a taxonómiához igazodónak számíthassa mind a tevékenységből származó árbevételt, mind a tevékenység kiterjesztésével és a taxonómiához igazodó jellegének fenntartásával kapcsolatos tőkekiadásokat (és egyedi működési költségeket). Így egy vállalkozás a taxonómiához igazodó termék vagy szolgáltatás értékesítéséből származó árbevételt, valamint a szolgáltatás vagy előállítási folyamat fenntartásával és/vagy kiterjesztésével kapcsolatos

kiadásokat a taxonómiához igazodónak számíthatja. Azonban az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzése esetében (a támogató tevékenységek kivételével) csak azok a kiadások számíthatók be, amelyek a tevékenységnek az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienssé tételéhez kapcsolódnak, az adott tevékenységhez kapcsolódó árbevétel viszont nem, kivéve ha az egy másik környezeti célkitűzéshez való lényeges hozzájárulása miatt környezeti szempontból szintén fenntarthatónak minősül. Ennek oka az, hogy félrevezető lenne a teljes rezilienssé tett tevékenységből származó árbevétel minden további kritérium nélküli beszámítása: ha megtörtént a tevékenység „lényeges hozzájárulása” az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz (azaz a tevékenység az éghajlatváltozás hatásaival szemben rezilienssé vált), a legtöbb esetben nem valószínű, hogy az adott (környezeti előnnyel járó vagy nem járó) tevékenységhez kapcsolódó árbevétel zöldnek számít. Így például ha egy, az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulás kritériumait nem teljesítő gyártóüzemet az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciájának javítása érdekében korszerűsítene, a gyártóüzem beszámíthatja az adott korszerűsítéshez kapcsolódó kiadásokat, a gyártáshoz kapcsolódó árbevételt viszont azt követően sem, hogy az üzem az éghajlatváltozás hatásaival szemben rezilienssé vált.

Továbbá ha egy olyan tevékenységet végző vállalkozás, amely még nem felel meg a lényeges hozzájárulás technikai vizsgálati kritériumainak, befektetési tervet készít a kritériumoknak egy meghatározott időszakra való megfeleléséhez, a vállalkozás a taxonómiához igazodónak számíthatja a tervben meghatározott tevékenység környezeti teljesítményének javulásával kapcsolatos kiadásokat. Ez segíti a vállalkozásokat abban, hogy hitelesen kommunikáljanak a befektetőkkel és a hitelezőkkel a taxonómiához igazodó jelleg elérésére irányuló terveikről, lehetővé téve a tevékenységeket az aktuális környezeti teljesítményükről a taxonómiai kritériumok által meghatározott teljesítményszintre való emelését célzó erőfeszítések elismerését. Amíg azonban egy tevékenység nem felel meg a kritériumoknak, a tevékenységből származó árbevétel nem számítható a taxonómiához igazodónak. Ezt az árbevételt csak akkor lehet beszámítani, ha a tevékenység megfelel a kritériumoknak, azaz a terv sikeres végrehajtását követően. Végül a taxonómiában nem szereplő ágazatokban működő vállalkozások is a taxonómiához igazodó költségként tehetik közzé a taxonómiához igazodó egyéb tevékenységekkel kapcsolatos outputok beszerzését. Így minden vállalkozás, amelynek tevékenységére nem terjed ki a taxonómia, a taxonómiához igazodó releváns kiadásként számíthatja be és teheti közzé például a tevékenységére vonatkozó taxonómiai kritériumoknak megfelelő gyártóktól származó napelemek, energiahatékony fűtési rendszerek vagy energiahatékony ablakok beszerzését és üzembe helyezését.

3. HATÁSVIZSGÁLAT

A Bizottság arányos hatásvizsgálatot végzett a felhatalmazáson alapuló rendeletet megalapozó információk biztosítása és a rendelet kiegészítése céljából. A hatásvizsgálat figyelembe vette azt a tényt, hogy az uniós taxonómia kulcselemeit az Európai Parlament és a Tanács a taxonómiai rendeletben határozta meg. A rendelet többek között meghatározza a környezeti célkitűzéseket, a lényeges hozzájárulás és „jelentős károkozás elkerülése” fogalmát, valamint a technikai vizsgálati kritériumok követelményeit. E követelmények foglalják keretbe a Bizottság mérlegelési jogkörét a felhatalmazáson alapuló rendelet kialakításánál.

A hatásvizsgálat részletesen megvizsgálta a felhatalmazáson alapuló rendelettel kapcsolatos legfontosabb technikai hozzájárulást, nevezetesen a technikai szakértői csoport által végzett előkészítő munkát. A technikai szakértői csoport jelentése tartalmazta az ágazatok és gazdasági tevékenységek kiválasztásának módszertanát. Ajánlásokat fogalmazott meg továbbá 70 olyan gazdasági tevékenység technikai vizsgálati kritériumaira vonatkozóan, amelyek lényeges mértékben járulnak hozzá az éghajlatváltozás mérsékléséhez, valamint 68

olyan gazdasági tevékenységre vonatkozóan, amelyek lényeges mértékben járulnak hozzá az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz. A zárójelentés részletes ajánlásokat is tartalmazott a NACE-kódok gazdasági tevékenységek osztályozására való használatáról, valamint egy útmutatót az uniós taxonómiának a vállalkozások és a pénzügyi piaci szereplők általi alkalmazásáról.

Bár a hatásvizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottságnak általánosságban követnie kell a technikai szakértői csoport ajánlásait, annak megállapításában is segített, hogy e felhatalmazáson alapuló rendeletnek egyes esetekben el kell térnie a technikai szakértői csoport jelentésétől annak érdekében, hogy jobban igazodjon a taxonómiai rendeletben, nevezetesen annak 19. cikkében a technikai vizsgálati kritériumokra meghatározott követelményekhez. A hatásvizsgálat ajánlása szerint az uniós taxonómia koherenciájának megőrzése mellett a jelentős potenciállal rendelkező további tevékenységek hatály alá vonása érdekében az éghajlatváltozás mérséklésével és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos további tevékenységeket is érdemes a technikai vizsgálati kritériumokat kiterjeszteni. Ez a felhatalmazáson alapuló rendelet nem tartalmaz bizonyos, a technikai szakértői csoport jelentésében szereplő tevékenységeket, amelyek esetében összetett és részletes technikai vizsgálat elvégzésére van szükség.

A kísérő hatásvizsgálatban szereplő elemzés annak kiderítésében is segített, hogy bizonyos tevékenységek esetében miként lehet meghatározni bizonyos, az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz történő lényeges hozzájárulás megállapítására szolgáló kritériumokat. A használhatóság és az arányosság biztosítása érdekében a technikai szakértői csoport ajánlásaihoz képest néhány változtatásra került sor a „jelentős károkozás elkerülése” kritériumok tekintetében is.

A technikai szakértői csoport technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozó ajánlásait a hatásvizsgálati jelentés a taxonómiai rendelet 19. cikkének részletes követelményei alapján megfelelően értékelte. Az elemzés különösen olyan kritériumokat vizsgált, amelyek összhangban vannak az uniós jogszabályokkal, magas szintű környezetvédelmi törekvéseket tükröznek, előmozdítják az egyenlő versenyfeltételeket, továbbá a gazdasági szereplők és a befektetők számára is könnyen használhatónak minősülnek.

Az uniós taxonómia hatékonysága a piaci szereplők általi bevezetésétől függ. A hatásvizsgálat részeként a Bizottság indikatív elemzést végzett a javasolt megközelítés lehetséges előnyeiről és költségeiről, és a technikai vizsgálati kritériumoknak a taxonómiai rendelet követelményei szerinti kalibrálására összpontosított. E kalibrálás befolyásolhatja a bevezetési szinteket az ezt követő szigorú technikai vizsgálati kritériumok révén, amelyek a piaci szereplők számára releváns információkkal szolgálnának a fenntartható befektetésekre vonatkozó döntéshozatalnál. A taxonómiai kritériumok által biztosított nagyobb átláthatóság és következetesség tehát valószínűleg csökkenti a befektetők számára a környezeti szempontból fenntartható tevékenységek azonosításának, a vállalkozások számára pedig azok finanszírozásának költségeit. A környezeti és társadalmi előnyök ebben az esetben valószínűleg a környezeti szempontból fenntartható tevékenységek felé irányuló tőkeáramlás növekedéséből adódnak, így segítve a tisztább, egészségesebb és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliensebb élő környezet megteremtését.

A felhatalmazáson alapuló rendelet önmagában nem generál új közvetlen költségeket. A taxonómiai rendelet követelményei azonban valószínűleg költségekkel járnak, különösen a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv hatálya alá tartozó vállalatok és a pénzügyi szereplők számára, a taxonómiára vonatkozó információk összegyűjtése és közzététele miatt. Ez a szóban forgó rendelkezések hatálya alá tartozó szervezetek számára egyszeri és folyamatos költségekkel is járna.

Az első negatív véleményt követően a hatásvizsgálat fenntartásokat tartalmazó pozitív véleményt kapott a Szabályozói Ellenőrzési Testülethez eszközölt második benyújtáskor.

A Testület által kiadott két vélemény nyomán a jelentést több szempontból is javították. Nevezetesen mind az éghajlatváltozás mérséklése, mind az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás tekintetében pontosították az ágazatok és a gazdasági tevékenységek rangsorolásának és bevonásának magyarázatát. Megerősítették a technikai vizsgálati kritériumoknak a taxonómiai rendelet követelményei szerinti értékelését, a kritériumok meghatározására szolgáló különböző megközelítések értékelésének elemzési alapját pedig jobban alátámasztották. A technikai szakértői csoport ajánlásaitól való eltérések magyarázatára is sor került azzal kapcsolatban, hogy az ajánlott technikai vizsgálati kritériumok és az azokat követő eltérések hogyan igazodnak a taxonómiai rendelet követelményeihez. A hatásvizsgálati jelentés részletesebben ismertette a gazdaság uniós taxonómia általi lefedettségére vonatkozó becsléseket. Általánosságban részletesebb magyarázatokat és példákat szerepeltettek a taxonómia kritériumainak alkalmazásával kapcsolatban. Emellett finomították a nyomonkövetési és értékelési keretet. Ezen belül olyan mechanizmust javasoltak, amely lehetővé tenné a fenntartható finanszírozással foglalkozó platform számára, hogy technikai és megfelelő visszajelzést adjon az érdekelt feleknek az uniós taxonómia esetleges nem kívánt hatásaival kapcsolatos aggályairól.

4. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS JOGI ELEMEI

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásához való jogról a taxonómiai rendelet 10. cikkének (3) bekezdése és 11. cikkének (3) bekezdése rendelkezik.

Az 1. cikk az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat állapítja meg.

A 2. cikk az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat állapítja meg.

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2021.6.4.)

az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló és az egyéb környezeti célkitűzéseket jelentősen nem sértő gazdasági tevékenységekkel szemben támasztott követelmények meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapítása érdekében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról szóló (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁴ és különösen annak 10. cikke (3) bekezdésére és 11. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2020/852 rendelet meghatározza az általános keretet annak eldöntéséhez, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e, annak megállapítása céljából, hogy egy befektetés környezeti szempontból milyen mértékben fenntartható. Az említett rendelet az Unió vagy a tagállamok által elfogadott olyan intézkedésekre alkalmazandó, amelyek a környezeti szempontból fenntarthatóként forgalmazott pénzügyi termékek vagy vállalati kötvények tekintetében a pénzügyi piaci szereplőkre vagy kibocsátókra, a pénzügyi termékeket rendelkezésre bocsátó pénzügyi piaci szereplőkre, valamint azokra a vállalkozásokra vonatkozó követelményeket határoznak meg, amelyek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ 19a. cikke értelmében kötelesek nem pénzügyi kimutatást vagy az említett irányelv 29a. cikke szerinti konszolidált nem pénzügyi kimutatást közzétenni. Az (EU) 2020/852 rendelet hatálya alá nem tartozó gazdasági szereplők vagy hatóságok önkéntes alapon szintén alkalmazhatják az említett rendeletet.
- (2) Az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése és 11. cikkének (3) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek alapján egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez vagy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, továbbá hogy az említett rendelet 9. cikkében meghatározott

-

⁴ HL L 198., 2020.6.22., 13. o.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

minden egyes releváns környezeti célkitűzés tekintetében megállapítsa azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek alapján eldönthető, hogy az adott gazdasági tevékenység nem sért-e jelentősen egy vagy több környezeti célkitűzést.

- (3) Az (EU) 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének h) pontja szerint a technikai vizsgálati kritériumoknak figyelembe kell venniük a szóban forgó gazdasági tevékenység és ágazat jellegét és nagyságrendjét, valamint azt, hogy a gazdasági tevékenység az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerinti átállási gazdasági tevékenységnek vagy az említett rendelet 16. cikke szerinti támogató tevékenységnek minősül-e. Ahhoz, hogy a technikai vizsgálati kritériumok hatékonyan és kiegyensúlyozottan teljesítsék az (EU) 2020/852 rendelet 19. cikkében foglalt követelményeket, azokat mennyiségi küszöbértékként vagy minimumkövetelményként, relatív javulásként, a minőségi teljesítményre vonatkozó követelményként, folyamat- vagy gyakorlatalapú követelményként vagy a gazdasági tevékenység jellegének pontos leírásaként kell meghatározni, amennyiben az adott tevékenység jellegénél fogva lényegesen hozzájárulhat az éghajlatváltozás mérsékléséhez.
- (4) Az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumoknak, hogy egy gazdasági tevékenység lényegesen hozzájárul-e az éghajlatváltozás mérsékléséhez vagy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, biztosítaniuk kell, hogy a gazdasági tevékenység pozitív hatást gyakoroljon az éghajlat-politikai célkitűzésre, vagy csökkentse az éghajlat-politikai célkitűzésre gyakorolt negatív hatást. E technikai vizsgálati kritériumoknak ezért azokra a küszöbértékekre vagy teljesítményszintekre kell vonatkozniuk, amelyeket a gazdasági tevékenységnek el kell érnie ahhoz, hogy az említett éghajlat-politikai célkitűzések valamelyikéhez lényeges mértékben hozzájárulónak minősüljön. A „jelentős károkozás elkerülése” technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy a gazdasági tevékenység ne gyakoroljon jelentős negatív hatást a környezetre. Következésképpen e technikai vizsgálati kritériumoknak meg kell határozniuk azokat a minimumkövetelményeket, amelyeket a gazdasági tevékenységnek teljesítenie kell ahhoz, hogy környezeti szempontból fenntarthatónak minősüljön.
- (5) Az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumoknak, hogy egy gazdasági tevékenység lényegesen hozzájárul-e az éghajlatváltozás mérsékléséhez vagy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, és nem sérti-e jelentősen egyik környezeti célkitűzést sem, adott esetben a meglévő uniós jogra, a bevált gyakorlatokra, szabványokra és módszertanokra, valamint a nemzetközileg elismert közjogi szervezetek által kidolgozott, jól megalapozott szabványokra, gyakorlatokra és módszertanokra kell épülniük. Amennyiben egy adott szakpolitikai területnek objektíve nincs életképes alternatívája, a technikai vizsgálati kritériumok nemzetközileg elismert magánszervezetek által kidolgozott, jól megalapozott szabványokra is épülhetnek.
- (6) Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a gazdasági tevékenységek azonos kategóriáit minden egyes éghajlat-politikai célkitűzés tekintetében azonos technikai vizsgálati kritériumoknak kell alávetni. Ezért a technikai vizsgálati kritériumoknak lehetőség szerint követniük kell a gazdasági tevékenységeknek az 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁶ létrehozott, a gazdasági tevékenységek

⁶

Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a

NACE Rev. 2. osztályozási rendszerében megállapított osztályozását. Annak érdekében, hogy a vállalkozások és a pénzügyi piaci szereplők könnyebben azonosíthassák azokat a releváns gazdasági tevékenységeket, amelyekre technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítani, a gazdasági tevékenység egyedi leírásának tartalmaznia kell az adott tevékenységhez társítható NACE-kódokra való hivatkozásokat is. E hivatkozásokat indikatívnak kell tekinteni, és nem szabad elsőbbséget élvezniük a tevékenység leírásában szereplő egyedi meghatározással szemben.

- (7) Az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumoknak, hogy egy gazdasági tevékenység milyen feltételek mellett tekinthető úgy, hogy lényeges mértékben hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez, tükrözniük kell az üvegházhatásúgáz-kibocsátások elkerülésének, az ilyen kibocsátások csökkentésének vagy az üvegházhatást okozó gázok elnyelése növelésének és a szén-dioxid hosszú távú tárolásának szükségességét. Ezért helyénvaló először azokra a gazdasági tevékenységekre és ágazatokra összpontosítani, amelyek a legnagyobb potenciállal rendelkeznek e célok eléréséhez. E gazdasági tevékenységeket és ágazatokat a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásból való részesedésük, valamint az arra vonatkozó bizonyítékok alapján kell kiválasztani, hogy potenciálisan hozzájárulhatnak-e az üvegházhatásúgáz-kibocsátás elkerüléséhez, az ilyen kibocsátások csökkentéséhez vagy az elnyeléshez, vagy más tevékenységeknél lehetővé tehetik-e az ilyen elkerülést, csökkentést vagy elnyelést.
- (8) A teljes életciklusra vonatkozó ÜHG-kibocsátások számítási módszertanának megbízhatónak és széles körben alkalmazhatónak kell lennie, és ezáltal elő kell segítenie az ÜHG-kibocsátás számítások ágazatokon belüli és ágazatok közötti összehasonlíthatóságát. Ezért helyénvaló ugyanazt a számítási módszert előírni a tevékenységek között, amennyiben ilyen számításra van szükség, ugyanakkor megfelelő rugalmasságot kell biztosítani az (EU) 2020/852 rendeletet alkalmazó szervezetek számára. Ennek megfelelően a 2013/179/EU bizottsági ajánlás hasznos a teljes életciklusra vonatkozó ÜHG-kibocsátás kiszámításához, alternatívaként az ISO 14067 vagy az ISO 14064-1 szabvány alkalmazásának lehetőségével. Amennyiben az alternatív, jól bevált eszközök vagy szabványok különösen alkalmasak arra, hogy pontos és összehasonlítható információval szolgáljanak egy adott ágazat teljes életciklusra vonatkozó ÜHG-kibocsátásának kiszámításáról, mint például a vízenergia-ágazatra vonatkozó G-res eszköz és az információs és kommunikációs ágazatra vonatkozó ES 203 199 ETSI szabvány, helyénvaló az ilyen eszközt vagy szabványokat az adott ágazat további alternatíváiként szerepeltetni.
- (9) A vízenergia-ágazatban végzett tevékenységek teljes életciklusra vonatkozó ÜHG-kibocsátásának kiszámítására szolgáló módszertannak tükröznie kell az ágazat sajátosságait, beleértve az új modellezési módszereket, a tudományos ismereteket és a tározók világszerte végzett empirikus méréseit. A vízenergia-ágazat üvegházhatásúgáz-kibocsátására gyakorolt nettó hatással kapcsolatos pontos jelentéstétel biztosítása érdekében ezért helyénvaló lehetővé tenni a nyilvánosan elérhető és a Nemzetközi Vízenergia Szövetség által az UNESCO globális környezeti változás tanszékkal együttműködésben kifejlesztett ingyenes G-res eszköz használatát.

3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).

- (10) Az információs és kommunikációs ágazatban végzett tevékenységek teljes életciklusra vonatkozó ÜHG-kibocsátásának kiszámítására szolgáló módszertannak tükröznie kell az adott ágazat sajátosságait, különösen az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI) által az információs és kommunikációs ágazat életciklus-értékeléseihez nyújtott specifikus munkát és iránymutatást. Helyénvaló tehát lehetővé tenni az ES 203 199 ETSI szabvány alkalmazását az adott ágazat ÜHG-kibocsátásának pontos kiszámítására szolgáló módszerként.
- (11) Bizonyos tevékenységek technikai vizsgálati kritériumai komoly technikai összetettségű elemeken alapulnak, és előfordulhat, hogy az e kritériumoknak való megfelelés értékelése szakértői ismereteket igényel és a befektetők által nem megvalósítható. Az értékelés elősegítéséhez az ilyen tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak való megfelelést független harmadik félnek kell ellenőriznie.
- (12) Az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének i) pontjában említett támogató gazdasági tevékenységek saját teljesítményük révén nem járulnak hozzá lényegesen az éghajlatváltozás mérsékléséhez. E tevékenységek döntő szerepet játszanak a gazdaság dekarbonizációjában azáltal, hogy közvetlenül lehetővé teszik más tevékenységek karbonszegény módon történő végrehajtását. Technikai vizsgálati kritériumokat kell tehát megállapítani azon gazdasági tevékenységekhez, amelyek alapvető szerepet játszanak abban, hogy a céltevékenységek karbonszegénnyé váljanak vagy az üvegházhatású gázok csökkentéséhez vezessenek. E technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy az azoknak megfelelő tevékenység tiszteletben tartsa az (EU) 2020/852 rendelet 16. cikkében foglalt biztosítékokat, különösen azt, hogy a tevékenység ne vezessen az eszközökbe való bezáródáshoz és lényeges pozitív környezeti hatást fejtsen ki.
- (13) Az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében említett átállási gazdasági tevékenységek még nem helyettesíthetők technológiailag és gazdaságilag megvalósítható karbonszegény alternatívákkal, de támogatják a klímasemleges gazdaságra való átállást. E tevékenységek döntő szerepet játszhatnak az éghajlatváltozás mérséklésében azáltal, hogy lényegesen csökkentik a jelenleg magas szénlábnomukat, többek között azzal, hogy segítik a fosszilis tüzelőanyagoktól való függés fokozatos megszüntetését. Ezért technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítani azon gazdasági tevékenységekhez, ahol a közel nulla szén-dioxid-kibocsátású megoldások még nem életképesek, vagy ahol a közel nulla szén-dioxid-kibocsátású, de komoly nagyságrendben még nem kivitelezhető tevékenységek léteznek, amelyek a legnagyobb potenciállal rendelkeznek az ÜHG jelentős csökkentésére. E technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy az azoknak megfelelő tevékenység tiszteletben tartsa az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt biztosítékokat, különösen azt, hogy a tevékenység az ágazat vagy az ipar legjobb teljesítményének megfelelő ÜHG-kibocsátással rendelkezzen, ne akadályozza a karbonszegény alternatívák fejlesztését és alkalmazását, és ne vezessen a karbonintenzív technológiákhoz kapcsolódó eszközökbe való bezáródáshoz.
- (14) Tekintettel a közös agrárpolitikáról (KAP) jelenleg folyó tárgyalásokra, továbbá annak érdekében, hogy a különböző eszközök közötti nagyobb koherenciával sikerüljön elérni a zöld megállapodás környezet- és éghajlatvédelmi törekvéseit, el kell halasztani a mezőgazdaságra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok megállapítását.

- (15) Az éghajlatváltozás következtében egyre nagyobb nyomás nehezedik az erdőkre, ami tovább súlyosbítja e nyomás egyéb fő kiváltó okait, például a kártevőket, a betegségeket, a szélsőséges időjárási eseményeket és az erdőtűzeket. További nyomások a vidéki területek elhagyása, a gazdálkodás hiánya és a földhasználat megváltozása miatti széttagoltság, a gazdálkodás intenzitásának növekedése a fa, az erdészeti termékek és az energia iránti növekvő kereslet, az infrastruktúrafejlesztés, az urbanizáció és a földhasználat miatt. Az erdők ugyanakkor kulcsfontosságú szerepet játszanak a biológiai sokféleség csökkenésének visszafordítására, az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos törekvések fokozására, a különösen árvizek, aszályok vagy erdőtűzek okozta katasztrófakockázatok csökkentésére és ellenőrzésére, valamint a körforgásos biogazdaság előmozdítására irányuló uniós célkitűzések elérésében. A klímasemlegesség és az egészséges környezet elérése érdekében javítani kell a földhasználati ágazatban (LULUCF) a legnagyobb szénelnyelőnek számító erdőterületek minőségét és mennyiségét. Az erdőkkel kapcsolatos tevékenységek oly módon járulhatnak hozzá az éghajlatváltozás mérsékléséhez, hogy növelik a szén-dioxid nettó elnyelését, megőrzik a szénkészleteket, valamint anyagokat és megújuló energiát biztosítanak, járulékos előnyöket teremtve az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a biológiai sokféleség, a körforgásos gazdaság, a víz és a tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme, valamint a környezetszennyezés megelőzése és csökkentése terén. Ezért technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítani az erdőtelepítéshez, újraerdősítéshez, erdő-helyreállításához, erdőgazdálkodáshoz és erdővédelmi tevékenységekhez. E technikai vizsgálati kritériumoknak teljes mértékben összhangban kell lenniük az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra, a biológiai sokféleségre és a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós célkitűzésekkel.
- (16) Az erdei ökoszisztémákban az üvegházhatású gázok kibocsátása terén elért megtakarítások és a szénkészlet alakulásának mérése érdekében helyénvaló, hogy az erdőtulajdonosok elemezzék az éghajlati előnyöket. Az arányosság tükrözése és különösen a kisüzemi erdőtulajdonosok adminisztratív terheinek minimalizálása érdekében a 13 hektárnál kisebb erdőgazdaságok számára nem írható elő az éghajlati előnyök elemzése. Az adminisztratív költségek további csökkentése érdekében a kisebb erdőtulajdonosok számára lehetővé kell tenni, hogy más gazdaságokkal együtt 10 évenként csoportértékelést végezzenek számításaik igazolásához. Megfelelő ingyenes eszközök, például az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) által biztosított, az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) adatain alapuló eszközök⁷ állnak rendelkezésre a költségek nagyságrendjének becslésére, valamint a kisüzemi erdészek költségeinek és terheinek minimalizálására. Az eszköz különböző elemzési szintekhez igazítható, például nagyüzemeknél egyedi értékekhez és részletes számításokhoz, kisebb tulajdonosoknál pedig alapértelmezett értékekhez és egyszerűsített számításához.
- (17) A 2019. december 11-én „Az európai zöld megállapodás”⁸ címmel, 2020. május 20-án „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia”⁹ címmel és

⁷ Az EX-Ante Carbon-balance Tool (EX-ACT) ([elfogadás dátuma]-i változat: <http://www.fao.org/in-action/epic/ex-act-tool/suite-of-tools/ex-act/en/>).

⁸ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az európai zöld megállapodás (COM(2019) 640 final).

2020. szeptember 17-én „Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében”¹⁰ címmel megjelent bizottsági közlemények nyomán – a biológiai sokféleséggel és a klímasemlegességgel kapcsolatos szélesebb körű uniós célokkal, „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia” című 2021. február 24-i bizottsági közleménnyel¹¹, valamint a 2021-re tervezett erdészeti stratégiával összhangban – az erdészeti tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat az (EU) 2020/852 rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor ki kell egészíteni, felül kell vizsgálni és szükség szerint át kell dolgozni. Ezeket a technikai vizsgálati kritériumokat felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy jobban figyelembe vegyék a kialakítás alatt álló biodiverzitás-barát gyakorlati megoldásokat, például a természetközeli erdőgazdálkodást.

- (18) Tekintettel arra, hogy a vizes élőhelyek helyreállítása fontos szerepet játszik az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésében és a földterületek szénelnyelőinek megerősítésében, az éghajlatváltozás mérsékléséhez is lényeges mértékben járul hozzá. A vizes élőhelyek helyreállítása az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás szempontjából is előnyökkel járhat, többek között az éghajlatváltozás hatásainak kiegyenlítése révén, és segítheti a biológiai sokféleség csökkenésének visszafordítását, valamint a vízmennyiség és -minőség megőrzését. Az „európai zöld megállapodással”, „Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása” című közleménnyel és az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2030-ig szóló stratégiájával való összhang biztosítása érdekében a technikai vizsgálati kritériumoknak a vizes élőhelyek helyreállítására is ki kell terjedniük.
- (19) A feldolgozóipar a közvetlen ÜHG-kibocsátás mintegy körülbelül 21 %-át adja az Unióban¹². Ez az ilyen kibocsátások harmadik legnagyobb forrása az Unióban, és így az éghajlatváltozás mérséklésében is kulcsszerepet játszhat. Ugyanakkor a feldolgozóipar kulcsfontosságú ágazat lehet abban, hogy a gazdaság más ágazataiban lehetővé tegye az ÜHG-kibocsátás elkerülését és csökkentését olyan termékek és technológiák gyártásával, amelyeket e más ágazatok igényelnek ahhoz, hogy karbonszegénnyé váljanak vagy azok maradjanak. A feldolgozóiparra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat ezért mind a legmagasabb üvegházhatásúgáz-kibocsátással járó gyártási tevékenységek, mind az alacsony szén-dioxid-kibocsátású termékek és technológiák gyártása tekintetében meg kell határozni.

⁹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe! (COM(2020) 380 final).

¹⁰ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében (COM(2020) 562 final).

¹¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia (COM(2021) 82 final).

¹² A közvetlen kibocsátást képviselő és az Eurostat 2018. és 2019. évi adatain alapuló (NACE 2. szint) kibocsátások ágazatonkénti részaránya, kivéve az építőipart, amelynek nincs NACE-kódja, és ezért kibocsátásait különböző ágazatok között kell figyelembe venni ([elfogadás dátuma]-i változat: https://ec.europa.eu/info/news/new-rules-greener-and-smarter-buildings-will-increase-quality-life-all-europeans-2019-apr-15_en)

- (20) Az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében említett átállási gazdasági tevékenységnek kell tekinteni azon gyártási tevékenységeket, amelyekhez nem állnak rendelkezésre technológiailag és gazdaságilag kivitelezhető karbonszegény alternatívák, de amelyek támogatják a klímasemlleges gazdaságra való átállást. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének ösztönzése érdekében az e tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok küszöbértékeit olyan szinten kell megállapítani, amely csak az egyes ágazatok legjobban teljesítő szereplői számára teljesíthetők, az esetek többségében az előállított egységnyi termelésre vetített üvegházhatásúgáz-kibocsátás alapján.
- (21) Annak biztosítása érdekében, hogy az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében említett átállási gyártási tevékenységek a dekarbonizációhoz vezető hiteles úton maradjanak, és az említett rendelet 19. cikkének (5) bekezdésével összhangban, az e gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat legalább háromévente felül kell vizsgálni. A felülvizsgálatnak tartalmaznia kell annak elemzését, hogy a technikai vizsgálati kritériumokat a leginkább releváns szabványok támasztják-e alá, és hogy az e tevékenységekből származó, teljes életciklus alatti kibocsátásokat kellőképpen figyelembe veszik-e. A felülvizsgálat során a technológiai fejlődés fényében értékelni kell a leválasztott széndioxid lehetséges felhasználását is. A vas- és acélgyártás esetében tovább kell vizsgálni az acél hidrogénnel történő kísérleti karbonszegény gyártási folyamatainak új adatait és bizonyítékait, és tovább kell értékelni az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer és a technikai vizsgálati kritériumokban szereplő más lehetséges referenciaértékek alkalmazását.
- (22) Azon gyártási tevékenységek esetében, amelyeket az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének i) pontjában említett támogató tevékenységeknek kell tekinteni, a technikai vizsgálati kritériumoknak elsősorban az előállított termékek jellegén kell alapulniuk, adott esetben további mennyiségi küszöbértékekkel kombinálva annak biztosítása érdekében, hogy e termékek lényegesen járulhassanak hozzá az üvegházhatást okozó gázok más ágazatokban történő kibocsátásának elkerüléséhez vagy csökkentéséhez. Annak tükrözése érdekében, hogy elsőbbséget élveznek azok a tevékenységek, amelyek a legnagyobb potenciállal rendelkeznek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának elkerülése, az ilyen kibocsátások csökkentése vagy az üvegházhatást okozó gázok elnyelésének növelése és a hosszú távú szén-dioxid-tárolás terén, a támogató gyártási tevékenységeknek az említett gazdasági tevékenységekhez szükséges termékek gyártására kell összpontosítaniuk.
- (23) A villamos energetikai célú elektromos berendezések gyártása fontos szerepet játszik a megújuló energiaforrások által az uniós villamosenergia-hálózatokban biztosított villamos energia mennyiségének növelésében, felhasználásának elterjedésében és ingadozásainak kiegyenlítésében, a kibocsátásmentes járművek feltöltésében, valamint az intelligens és zöld otthoni alkalmazások telepítésében. Emellett a villamos energetikai célú elektromos berendezések gyártása lehetővé teheti az intelligens házak fejlődését, és ezáltal még inkább előmozdíthatja a megújuló energiaforrások használatát és az otthoni berendezések megfelelő üzemeltetését. Ezért szükség lehet a feldolgozóiparra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok kiegészítésére, valamint annak értékelésére, hogy az elektromos berendezések gyártása mennyire képes lényeges mértékben hozzájárulni az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz.
- (24) Az energiahatékonysági intézkedések és az éghajlatváltozás mérséklését célzó egyéb intézkedések, például a helyi megújulóenergia-technológiák telepítése, valamint a

meglévő legkorszerűbb technológiák az ÜHG-kibocsátás jelentős csökkenéséhez vezethetnek a feldolgozóiparban. Ezek az intézkedések tehát fontos szerepet játszhatnak a feldolgozóiparban folytatott gazdasági tevékenységek támogatásában, amelyekre vonatkozóan technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítani, hogy elérjék a vonatkozó teljesítményszabványokat és az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulásra vonatkozó küszöbértékeket.

- (25) Az energiaágazat az Unió közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátásának mintegy 22 %-áért, más ágazatok energiafelhasználását is figyelembe véve pedig mintegy 75 %-áért felelős. Ily módon kulcsszerepet játszik az éghajlatváltozás mérséklésében. Az energiaágazatban komoly lehetőségek rejlenek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére, és ebben az ágazatban számos tevékenység segíti elő az energiaágazat megújuló vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású villamos energiára vagy hőenergiára való átállását. Ezért helyénvaló technikai vizsgálati kritériumokat megállapítani az energiaellátási lánchoz kapcsolódó tevékenységek széles körére vonatkozóan, a különböző forrásokból történő villamosenergia- vagy hőtermeléstől kezdve az átviteli és elosztási hálózatokon át a tárolásig, valamint a hőszivattyúkig és a biogáz- és bioüzemanyag-előállításig.
- (26) Az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumoknak, hogy a villamosenergia- vagy hőtermelési tevékenységek – beleértve a kapcsolt energiatermelési tevékenységeket is – jelentős mértékben hozzájárulnak-e az éghajlatváltozás mérsékléséhez, biztosítaniuk kell az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentését vagy elkerülését. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátáson alapuló technikai vizsgálati kritériumoknak jelezniük kell az említett tevékenységek szén-dioxid-mentesítési pályáját. A hosszú távú dekarbonizációt elősegítő tevékenységek lehetővé tételére vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak elsősorban a tevékenység jellegén vagy az elérhető legjobb technológiákon kell alapulniuk.
- (27) Az (EU) 2020/852 rendelet elismeri a „klímasemleges energia” fontosságát, és felkéri a Bizottságot valamennyi szóba jövő létező technológia potenciális hozzájárulásának és alkalmazhatóságának értékelésére. Az atomenergia tekintetében ez az értékelés még folyamatban van, és a folyamat végén, annak eredményei alapján a Bizottság meg fogja tenni a szükséges lépéseket e rendelet összefüggésében.
- (28) Az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében az átállást támogató tevékenységek kapcsán meghatározott jogi keretek beszűkítik a nagy kibocsátás-csökkentési potenciált magukban hordozó kibocsátásintenzív tevékenységekkel kapcsolatos lehetőségeket. Az átállást támogató intézkedéseknek jelentősen hozzá kell járulniuk az éghajlatváltozás mérsékléséhez azokban az esetekben, amikor nem áll rendelkezésre műszakilag és gazdaságilag megvalósítható kis karbonintenzitású alternatíva, olyan pályát kell követniük, amely biztosítja az iparosodás előtti szinthez viszonyított hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra való korlátozását, a maguk nemében a lehető legkedvezőbb tulajdonságokkal kell rendelkezniük, nem akadályozhatják a kis karbonintenzitású alternatívák létrehozását és bevezetését, és nem vezethetnek a karbonintenzív technológiákhoz kapcsolódó eszközökbe való bezáródáshoz. Emellett a rendelet 19. cikke megköveteli egyebek mellett, hogy a technikai vizsgálati kritériumok meggyőző tudományos eredményeken alapuljanak. A földgázzal kapcsolatos tevékenységeket – annyiban, amennyiben teljesítik ezeket a követelményeket – egy későbbi felhatalmazáson alapuló jogi aktus fogja szabályozni. Ez a későbbi felhatalmazáson alapuló jogi aktus e tevékenységek vonatkozásában meg fogja határozni az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulás meglétének és a más környezeti célkitűzéseknek okozott jelentős kár

elkerülésének értékelése során figyelembe veendő technikai vizsgálati kritériumokat. Az ezeket a kritériumokat nem teljesítő tevékenységek az (EU) 2020/852 rendelet összefüggésében nem ismerhetők el. Elismerve mindazonáltal a földgáz szerepét az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésében, a Bizottság megvizsgálja annak lehetőségét, hogy különös jogi aktus útján gondoskodjon arról, hogy a kibocsátáscsökkentéshez hozzájáruló tevékenységek ne maradjanak megfelelő finanszírozás nélkül.

- (29) A villamosenergia- vagy hőtermelési tevékenységekre, valamint az átviteli és elosztó hálózatokra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell a metánkibocsátás csökkentésére irányuló uniós stratégiáról szóló, 2020. október 14-i bizottsági közleménnyel¹³ fennálló koherenciát. Ezért szükségessé válhat e technikai vizsgálati kritériumok felülvizsgálata, kiegészítése és – szükség esetén – módosítása annak érdekében, hogy azok tükrözzék az adott stratégia nyomán követésekként meghatározott jövőbeli mérőszámokat és követelményeket.
- (30) A bioenergiából történő fűtési, hűtési és villamosenergia-termelésre, valamint a közlekedési célú bioüzemanyagok és biogázok előállítására vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak összhangban kell lenniük az ezen ágazatokra vonatkozóan az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹⁴ meghatározott átfogó fenntarthatósági kerettel, amely követelményeket határoz meg a fenntartható kitermelésre, szén-dioxid-elszámolásra és az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésére vonatkozóan.
- (31) Az európai zöld megállapodás, az európai klímarendelethez¹⁵ irányuló javaslat és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós biodiverzitási stratégia nyomán követése során, valamint az Unió biológiai sokféleséggel és klímasemlegességgel kapcsolatos törekvéseivel összhangban el kell végezni a bioenergiával kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok kiegészítését, felülvizsgálatát és szükség szerinti átdolgozását annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az (EU) 2020/852 rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásának időpontjában rendelkezésre álló legfrissebb tényalapot és szakpolitikai fejleményeket, figyelembe véve a vonatkozó uniós jogszabályokat, beleértve az (EU) 2018/2001 irányelvet és annak majdani felülvizsgálatait.
- (32) A víz-, a szennyvíz-, a hulladék- és a kármentesítési ágazatból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás az Unióban viszonylag alacsony. Ez az ágazat mindazonáltal jelentős mértékben hozzájárulhat más ágazatok üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentéséhez, különösen a primer nyersanyagokat helyettesítő másodlagos nyersanyagok biztosítása, a fosszilis alapú termékek, a műtrágya és az energia helyettesítése, valamint a leválasztott szén-dioxid szállítása és tartós tárolása révén. A metánkibocsátás csökkentéséhez különösen fontosak továbbá a szelektíven gyűjtött biohulladék anaerob lebontását és komposztálását magában foglaló

¹³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A metánkibocsátás csökkentésére irányuló uniós stratégia (COM(2020) 663 final).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

¹⁵ Módosított javaslat a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1999 rendelet (európai klímarendelet) módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelethez, COM/2020/563 final.

tevékenységek, amelyek révén elkerülhető a biohulladék lerakóban történő elhelyezése. A hulladékkal kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak ezért el kell ismerniük, hogy e tevékenységek lényeges mértékben hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez, feltéve, hogy e tevékenységek bizonyos, az adott ágazatra vonatkozó bevált gyakorlatokat alkalmaznak. Ezeknek a technikai vizsgálati kritériumoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a hulladékkezelési lehetőségek összhangban legyenek a hulladékhierarchia magasabb szintjeivel. A technikai vizsgálati kritériumoknak az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulásként kell elismerniük azon tevékenységeket, amelyek a szétválogatott, szelektíven gyűjtött, nem veszélyes hulladékok egységesen rögzített minimális arányát másodlagos nyersanyagokká dolgozzák fel. A jelen szakaszban azonban a hulladék újrafeldolgozásának egységesen rögzített célján alapuló technikai vizsgálati kritériumok nem tudják teljeskörűen kezelni az egyes anyagáramok éghajlatváltozás-mérséklési potenciálját. Ezért szükségessé válhat az említett technikai vizsgálati kritériumok további értékelése és felülvizsgálata. Az egységesen rögzített cél nem sértheti a hulladékról szóló uniós jogszabályokban a tagállamokhoz címzett hulladékgazdálkodási célokat. A vízgyűjtéssel, -kezeléssel és -ellátással, valamint a központosított szennyvízkezelő rendszerekkel kapcsolatos tevékenységek esetében e technikai vizsgálati kritériumoknak figyelembe kell venniük az abszolút és a relatív teljesítmény javítására irányuló célokat az energiafogyasztás terén, valamint adott esetben az olyan alternatív mérőszámokat, mint a vízellátó rendszerek szivárgási szintjei.

- (33) A szállítási műveletek az Unió teljes energiájának egyharmadát fogyasztják, és az Unió teljes közvetlen ÜHG-kibocsátásának mintegy 23 %-át teszik ki. A közlekedési flotta és infrastruktúra dekarbonizációja ezért központi szerepet játszhat az éghajlatváltozás mérséklésében. A közlekedési ágazatra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak az ágazat fő kibocsátási forrásainak csökkentésére kell összpontosítaniuk, ugyanakkor figyelembe kell venniük, hogy a személy- és áruszállítást át kell terelni az alacsonyabb kibocsátású közlekedési módokra, és létre kell hozni egy olyan infrastruktúrát, amely támogatja a tiszta mobilitást. A közlekedési ágazatra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak ezért az egy adott közlekedési módon belüli teljesítményre kell összpontosítaniuk, ugyanakkor figyelembe kell venniük az adott közlekedési mód más közlekedési módokhoz viszonyított teljesítményét is.
- (34) Tekintettel arra, hogy a tengeri hajózás és a légi közlekedés képesek csökkenteni üvegházhatásúgáz-kibocsátásukat, és ezáltal hozzájárulhatnak a közlekedési ágazat környezetbarátabbá tételéhez, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átálláshoz fontos közlekedési módoknak minősülnek. A Bizottság 2020. december 9-i „Fenntartható és intelligens mobilitási stratégia – az európai közlekedés időtálló pályára állítása” című közleménye¹⁶ szerint a kibocsátásmentes hajók várhatóan 2030-ig válnak alkalmassá a piaci bevezetésre. A stratégia szerint a nagy légi járművek várhatóan 2035-ig válnak alkalmassá a piaci bevezetésre rövid távolságon, a hosszabb távolságokon pedig megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású üzemanyagokra alapozott dekarbonizáció várható. Az említett ágazatok fenntartható finanszírozási kritériumairól külön tanulmányok is készültek. Ezért a tengeri szállítás az

¹⁶

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Fenntartható és intelligens mobilitási stratégia – az európai közlekedés időtálló pályára állítása (COM(2020) 789 final).

(EU) 2020/852 rendelet 10. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában az átállást támogató gazdasági tevékenységnek tekintendő. A hajózás az áruszállítás egyik legkevésebbé karbonintenzív módja. Annak biztosítása érdekében, hogy a hajózás a többi szállítási móddal azonos elbánásban részesüljön, a tengeri szállításra vonatkozóan 2025 végéig alkalmazandó technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítani. Szükség lesz azonban a tengeri hajózás további értékelésére és adott esetben a tengeri hajózásra vonatkozó, 2026-tól alkalmazandó technikai vizsgálati kritériumok megállapítására. Szükség lesz továbbá a légi közlekedés további értékelésére és adott esetben a releváns technikai vizsgálati kritériumok megállapítására. Ezenkívül bizonyos közlekedési módok esetében meg kell állapítani az alacsony szén-dioxid-kibocsátású közlekedési infrastruktúrára vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat. Tekintettel azonban arra, hogy a közlekedési infrastruktúra hozzájárulhat a modális váltáshoz, szükség lesz az alacsony szén-dioxid-kibocsátású közlekedési módok, különösen a belvízi utak szempontjából alapvetően fontos teljes infrastruktúra értékelésére és adott esetben a releváns technikai vizsgálati kritériumok megállapítására. A technikai értékelés eredményétől függően az (EU) 2020/852 rendelet 12. cikkének (2) bekezdése, 13. cikkének (2) bekezdése, 14. cikkének (2) bekezdése és 15. cikkének (2) bekezdése szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor az e preambulumbekkezdésben említett gazdasági tevékenységekre vonatkozó releváns technikai vizsgálati kritériumokat is meg kell állapítani.

- (35) Annak biztosítása érdekében, hogy a fenntarthatónak tekintett közlekedési tevékenységek ne segítsék elő a fosszilis tüzelőanyagok használatát, a szóban forgó tevékenységek technikai vizsgálati kritériumainak ki kell zárniuk a fosszilis tüzelőanyagok szállítására szolgáló eszközöket, műveleteket és infrastruktúrát. E kritérium alkalmazása során – a releváns meglévő piaci gyakorlattal összhangban – figyelembe kell venni a többcéltű felhasználást, a különböző tulajdonviszonyokat, a felhasználói megállapodásokat és az üzemanyag-keverési arányokat. Megbízatása keretében a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformnak értékelnie kell e kritérium használhatóságát.
- (36) Az Unió valamennyi ágazatában az épületek felelősek az energiafogyasztás 40 %-áért és a szén-dioxid-kibocsátás 36 %-áért. Az épületek ezért fontos szerepet játszhatnak az éghajlatváltozás mérséklésében. Ezért technikai vizsgálati kritériumokat kell meghatározni az új épületek építésére, az épületek korszerűsítésére, a különböző energiahatékonysági berendezések üzembe helyezésére, a helyszíni megújuló energiaforrásokra, az energetikai szolgáltatások nyújtására, valamint az épületek vásárlására és tulajdonjogára vonatkozóan. E technikai vizsgálati kritériumoknak az említett tevékenységeknek az épületek energiahatékonyságára, valamint a kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és a beágyazott szén-dioxid-kibocsátásra gyakorolt lehetséges hatásán kell alapulniuk. Az új épületek esetében szükség lehet a technikai vizsgálati kritériumok felülvizsgálatára annak biztosítása érdekében, hogy a kritériumok továbbra is összhangban legyenek az uniós éghajlat- és energiapolitikai célokkal.
- (37) A valamely tevékenység szerves részét képező eszköz vagy létesítmény építése – amelyhez meg kell állapítani a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyekkel meghatározható, hogy a tevékenység milyen feltételek mellett minősül az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényeges mértékben hozzájárulónak – az adott gazdasági tevékenység végzésének fontos feltétele lehet. Ezért helyénvaló az ilyen eszközök vagy létesítmények építését azon tevékenység részének tekinteni, amelyre az építés vonatkozik, különösen az energiaágazatban, a víz-, csatorna-, hulladék- és

szennyeződésmentesítési ágazatban, valamint a közlekedési ágazatban folytatott tevékenységek tekintetében.

- (38) Az információs és kommunikációs ágazat folyamatosan növekvő ágazat, amely egyre nagyobb részt képvisel az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokban. Ugyanakkor az információs és kommunikációs technológiák hozzájárulhatnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez és más ágazatokban az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez, például olyan megoldások biztosításával, amelyek segíthetik az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését lehetővé tevő döntések meghozatalát. Ezért technikai vizsgálati kritériumokat kell meghatározni az olyan adatfeldolgozási tevékenységekre, amelyek nagy mennyiségű üvegházhatású gázt bocsátanak ki, valamint az olyan adatközpontú megoldásokra, amelyek más ágazatokban lehetővé teszik az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését. Az e tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak az adott ágazat bevált gyakorlatain és szabványain kell alapulniuk. A jövőben szükség lehet ezek felülvizsgálatára és aktualizálására annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az információs és kommunikációs technológiák hardvermegoldásainak fokozott tartósságából eredő üvegházhatásúgáz-csökkentési potenciált, valamint azt a lehetőséget, hogy a digitális technológiákat közvetlenül az egyes ágazatokban telepítsék az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének lehetővé tétele érdekében. Ezenkívül az elektronikus hírközlő hálózatok kiépítése és üzemeltetése jelentős mennyiségű energiát használ fel, és jelentős mértékben csökkentheti az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Ezért szükség lehet e tevékenységek értékelésére és adott esetben a releváns technikai vizsgálati kritériumok megállapítására.
- (39) Továbbá az olyan információs és kommunikációs technológiai megoldások, amelyek szerves részét képezik azoknak a gazdasági tevékenységeknek, amelyekre vonatkozóan az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulásra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítani saját teljesítményük tekintetében, szintén különös jelentőséggel bírhatnak e különböző tevékenységeknek az említett kritériumok alapján megállapított normák és küszöbértékek elérésében való támogatásában.
- (40) A kutatás-fejlesztés és az innováció lehetővé teheti más ágazatok számára, hogy teljesítsék az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos célkitűzéseiket. A kutatási-fejlesztési és az innovációs tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak ezért az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére szolgáló megoldásokban, folyamatokban, technológiákban és egyéb termékekben rejlő lehetőségekre kell összpontosítaniuk. Az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének i) pontjában említett támogató tevékenységekre irányuló kutatás szintén fontos szerepet játszhat abban, hogy e gazdasági tevékenységek és azok célzott tevékenységei lényegesen csökkentsék üvegházhatásúgáz-kibocsátásukat, vagy javítsák technológiai és gazdasági megvalósíthatóságukat, és így bővülésüket elősegítsék. A kutatás fontos szerepet játszhat az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében említett átállási tevékenységek további dekarbonizációjában is, mivel lehetővé teszi, hogy e tevékenységeket az esetükben az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulásra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokban meghatározott küszöbértékekhez képest lényegesen alacsonyabb üvegházhatásúgáz-kibocsátási szint mellett végezzék.
- (41) Továbbá az olyan gazdasági tevékenységek szerves részét képező kutatás, fejlesztés és innováció, amelyekre vonatkozóan az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulásra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítani saját

teljesítményük tekintetében, szintén különös jelentőséggel bírhat e különböző tevékenységeknek az említett kritériumok alapján megállapított normák és küszöbértékek elérésében való támogatásában.

- (42) Az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumoknak, hogy egy gazdasági tevékenység milyen feltételek mellett tekinthető úgy, hogy lényeges mértékben hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, tükrözniük kell azt a tényt, hogy az éghajlatváltozás valószínűleg a gazdaság valamennyi ágazatát érinti. Ennek következtében minden ágazatot hozzá kell igazítani a jelenlegi és a várható jövőbeli éghajlat kedvezőtlen hatásaihoz. Biztosítani kell azonban, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló gazdasági tevékenység az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott egyéb környezeti célkitűzések egyikét sem sérti jelentősen. Ezért helyénvaló az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat először azon ágazatokhoz és gazdasági tevékenységekhez megállapítani, amelyeket lefednek az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos technikai vizsgálati kritériumok, beleértve a környezeti célkitűzésekkel összefüggő „jelentős károkozás elkerülése” kritériumokat is. Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájárulónak tekintett gazdasági tevékenységek leírásának meg kell felelnie annak a körnek, amelyre vonatkozóan meghatározhatók megfelelő „jelentős károkozás elkerülése” kritériumok. Tekintettel arra, hogy általánosan növelni kell a gazdaság éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciáját, a jövőben további gazdasági tevékenységekhez kell kidolgozni technikai vizsgálati kritériumokat, köztük a „jelentős károkozás elkerülése” kritériumokat.
- (43) A technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy a kritikus infrastruktúrák – különösen az energiaátviteli vagy -tárolási infrastruktúra – vagy a közlekedési infrastruktúra lehető legszélesebb köre igazodjon a jelenlegi és a várható jövőbeli éghajlat kedvezőtlen hatásaihoz, ezáltal megelőzve a polgárok egészségére, biztonságára, védelmére vagy gazdasági jólétére, illetve a tagállamok kormányainak hatékony működésére gyakorolt súlyos negatív hatásokat. Szükséges lehet azonban e technikai vizsgálati kritériumok felülvizsgálata annak érdekében, hogy jobban figyelembe lehessen venni az árvízvédelmi infrastruktúra sajátosságait.
- (44) Ezenkívül meg kell állapítani az oktatási, egészségügyi, szociális, művészeti, szórakoztatási és szabadidős tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat is. E tevékenységek alapvető szolgáltatások és megoldások útján növelhetik az egész társadalom kollektív rezilienciáját, és javíthatják az éghajlattal kapcsolatos ismereteket és tudatosságot.
- (45) Az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumoknak, hogy egy gazdasági tevékenység az (EU) 2020/852 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, alkalmazkodást célzó megoldások beépítésével lényegesen hozzájárul-e az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, arra kell irányulniuk, hogy növeljék a gazdasági tevékenységek rezilienciáját az e tevékenységre nézve lényeges azonosított éghajlati kockázatokkal szemben. A technikai vizsgálati kritériumoknak elő kell írniuk, hogy az érintett gazdasági szereplőknek éghajlatváltozási kockázateértékelést kell végezniük, és olyan alkalmazkodási megoldásokat kell alkalmazniuk, amelyek csökkentik az említett értékelés során azonosított legfontosabb kockázatok. A technikai vizsgálati kritériumoknak figyelembe kell venniük az alkalmazkodási igények és megoldások kontextus- és helyszínspecifikus jellegét is. A technikai vizsgálati kritériumoknak továbbá maradéktalan tiszteletben kell tartaniuk a környezeti és éghajlat-politikai

célkitűzéseket, és nem lehetnek aránytalanul előíró jellegűek a végrehajtott megoldások tekintetében. E technikai vizsgálati kritériumoknak figyelembe kell venniük az éghajlathoz és időjáráshoz kapcsolódó katasztrófák megelőzésének és kockázatok kezelésének, valamint a kritikus infrastruktúra rezilienciája biztosításának szükségességét, az ilyen katasztrófák kockázatának értékelésére és hatásainak mérséklésére vonatkozó uniós joggal összhangban.

- (46) Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással összefüggő mérnöki tevékenység és a kapcsolódó műszaki tanácsadás, a kutatás, fejlesztés és innováció, az éghajlattal kapcsolatos veszélyek ellen nyújtott nem-életbiztosítás, valamint a viszontbiztosítás terén meg kell állapítani az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumokat, hogy egy gazdasági tevékenység az (EU) 2020/852 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében alkalmazkodást célzó megoldások biztosításával lényegesen hozzájárul-e az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz. Ezek a tevékenységek olyan alkalmazkodási megoldásokat tudnak nyújtani, amelyek a káros hatás kockázatának növelése nélkül lényegesen hozzájárulnak a jelenlegi és a várható jövőbeli éghajlat emberekre, természetre vagy eszközökre gyakorolt kedvezőtlen hatásai kockázatának megelőzéséhez vagy csökkentéséhez.
- (47) A technikai vizsgálati kritériumoknak el kell ismerniük, hogy bizonyos tevékenységek azáltal járulhatnak lényegesen hozzá az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, hogy az (EU) 2020/852 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében alkalmazkodást célzó megoldásokat biztosítanak vagy a rendelet 11. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében alkalmazkodást célzó megoldásokat foglalnak magukban. Az erdészeti tevékenységekre, a vizes élőhelyek helyreállítására, a műsor-összeállításra és a műsorszolgáltatásra, az oktatásra, valamint az alkotó-, művészeti és szórakoztató tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak el kell ismerniük ezt a lehetőséget. Bár hozzá kell őket igazítani a jelenlegi és a várható jövőbeli éghajlat kedvezőtlen hatásaihoz, ezek a tevékenységek olyan alkalmazkodási megoldásokat is kínálhatnak, amelyek lényegesen hozzájárulnak az emberekre, a természetre vagy az eszközökre gyakorolt kedvezőtlen hatások kockázatának megelőzéséhez vagy csökkentéséhez.
- (48) Az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumoknak, hogy egy gazdasági tevékenység lényegesen hozzájárul-e az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, biztosítaniuk kell, hogy az adott gazdasági tevékenység az éghajlatváltozás hatásaival szemben rezilienssé váljon, vagy hogy más tevékenységeknek biztosítson megoldásokat ahhoz, hogy azok az éghajlatváltozás hatásaival szemben rezilienssé váljanak. Amennyiben egy gazdasági tevékenységet az éghajlatváltozás hatásaival szemben rezilienssé tesznek, az olyan fizikai és nem fizikai megoldások megvalósítása, amelyek lényegesen csökkentik az adott tevékenység szempontjából lényeges legfontosabb fizikai éghajlati kockázatokat, az adott tevékenység lényeges hozzájárulását jelenti az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz. Ezért helyénvaló, hogy a környezeti szempontból fenntarthatónak minősülő gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó eszközökhöz vagy folyamatokhoz kapcsolódó tőkekiadások és működési költségek részaránya csak a tevékenységnek az éghajlatváltozás hatásaival szemben rezilienssé tételéhez szükséges összes lépés tekintetében felmerült tőkekiadásokat és működési költségeket foglalja magában, és a rezilienssé tett gazdasági tevékenységből származó árbevétel ne szerepeljen a környezeti szempontból fenntarthatónak minősülő gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó termékekből vagy szolgáltatásokból származó árbevételben. Ha azonban az (EU) 2020/852 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az

alkalmazkodást támogató gazdasági tevékenység fő eleme olyan technológia, termékek, szolgáltatások, információk vagy gyakorlat biztosítása, amelyek célja más személyeknek, a természetnek, a kulturális örökségnek, az eszközöknek vagy más gazdasági tevékenységeknek az éghajlatváltozással kapcsolatos fizikai kockázatokkal szembeni rezilienciája növelése, a tőkekiadások mellett az e gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó termékekből vagy szolgáltatásokból származó árbevétel is a környezeti szempontból fenntarthatónak minősülő gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó termékekből vagy szolgáltatásokból származó árbevétel részeként indokolt tekinteni.

- (49) Az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumoknak, hogy az éghajlatváltozás mérsékléséhez vagy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényeges mértékben hozzájáruló gazdasági tevékenységek nem okoznak-e jelentős kárt az egyéb környezeti célkitűzések egyikében sem, annak biztosítására kell irányulniuk, hogy az egyik környezeti célkitűzéshez való hozzájárulás ne más környezeti célkitűzések kárára történjen. A „jelentős károkozás elkerülése” kritériumok ezért alapvető szerepet játszanak a környezeti szempontból fenntartható tevékenységek osztályozása környezeti integritásának biztosításában. Egy adott környezeti célkitűzés tekintetében azon tevékenységekre vonatkozóan kell meghatározni a „jelentős károkozás elkerülése” kritériumokat, amelyek esetében fennáll annak a veszélye, hogy a célkitűzésben jelentős kárt okoznak. A „jelentős károkozás elkerülése” kritériumoknak figyelembe kell venniük a hatályos uniós jog vonatkozó követelményeit, és azokra kell épülniük.
- (50) Technikai vizsgálati kritériumokat kell meghatározni, amelyek biztosítják, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényeges mértékben hozzájáruló tevékenységek ne okozzanak jelentős kárt az éghajlatváltozás mérséklésében, azon tevékenységek esetében, amelyeknél fennáll a jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátás keletkezésének kockázata, miközben lényeges mértékben járulhatnak hozzá az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz.
- (51) Az éghajlatváltozás valószínűleg minden gazdasági ágazatot érint. Ezért valamennyi gazdasági tevékenységre alkalmazni kell azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek biztosítják, hogy az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájáruló gazdasági tevékenységek ne okozzanak jelentős kárt az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban. E kritériumoknak biztosítaniuk kell a tevékenységre nézve lényeges meglévő és jövőbeli kockázatok azonosítását, illetve alkalmazkodási megoldások megvalósítását az esetleges veszteségek vagy az üzletmenet folytonosságára gyakorolt hatások minimalizálása vagy elkerülése érdekében.
- (52) A víz és a tengeri erőforrások fenntartható használatára és védelmére vonatkozó „jelentős károkozás elkerülése” technikai vizsgálati kritériumokat minden olyan tevékenység tekintetében meg kell határozni, amely kockázatot jelenthet e fenntartható használatra és védelemre nézve. Ezeknek a kritériumoknak annak elkerülését kell biztosítaniuk, hogy a tevékenység káros legyen a víztestek – a felszíni és a felszín alatti vizeket egyaránt ideértve – jó állapotára vagy jó ökológiai potenciáljára, illetve a tengervizek jó környezeti állapotára, és ennek érdekében meg kell követelniük a környezetkárosodás kockázatainak egy vízhasználati és -védelmi intézkedési tervvel összhangban történő azonosítását és kezelését.
- (53) A körforgásos gazdaságra való áttérésre vonatkozó „jelentős károkozás elkerülése” technikai vizsgálati kritériumokat az egyes ágazatokhoz kell igazítani annak érdekében, hogy a gazdasági tevékenységek ne okozzák az erőforrások nem hatékony

felhasználását vagy a lineáris termelési modellekbe való bezáródást, a hulladék elkerülhető vagy csökkenthető legyen, és ha nem elkerülhető, kezelése a hulladékhierarchia szerint történjen. Ezeknek a kritériumoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a gazdasági tevékenység ne ássa alá a körforgásos gazdaságra való áttérés célkitűzését.

- (54) A környezetszennyezés megelőzésére és csökkentésére vonatkozó „jelentős károkozás elkerülése” technikai vizsgálati kritériumoknak a levegőbe, vízbe vagy talajba jutó szennyezés releváns forrásainak és típusainak kezelése érdekében tükrözniük kell az ágazati sajátosságokat, és adott esetben hivatkozniuk kell a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁷ alapján megállapított, az elérhető legjobb technikákkal kapcsolatos következtetésekre.
- (55) A biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására vonatkozó „jelentős károkozás elkerülése” kritériumokat minden olyan tevékenység esetében meg kell határozni, amely kockázatot jelenthet az élőhelyek, a fajok vagy az ökoszisztémák státuszára vagy állapotára nézve, és ezeknek a kritériumnak elő kell írniuk, hogy adott esetben környezeti hatásvizsgálatot vagy megfelelő vizsgálatokat kell végezni, és az ilyen vizsgálatokból levont következtetéseket érvényesíteni kell a gyakorlatban. Ezeknek a kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy a tevékenységek még környezeti hatásvizsgálat vagy más megfelelő értékelés elvégzésére vonatkozó követelmény hiányában se vezessenek jogszabályban védett fajok megzavarásához, befogásához vagy leöléséhez vagy jogszabályban védett élőhelyek károsodásához.
- (56) A technikai vizsgálati kritériumok nem sérthetik a környezettel, egészséggel, biztonsággal és társadalmi fenntarthatósággal kapcsolatban az uniós és nemzeti jogban meghatározott rendelkezések betartásának követelményét, valamint adott esetben a megfelelő enyhítő intézkedések elfogadását.
- (57) E rendelet rendelkezései szorosan kapcsolódnak egymáshoz, mivel olyan kritériumokkal foglalkoznak, amelyek alapján megállapítható, hogy egy gazdasági tevékenység lényeges mértékben hozzájárul-e az éghajlatváltozás mérsékléséhez vagy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, és hogy az ilyen gazdasági tevékenység az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott egy vagy több egyéb környezeti célkitűzés tekintetében nem okoz-e jelentős kárt. Az egyidejűleg hatályba lépő rendelkezések közötti koherencia biztosítása, az érdekelt felek számára a jogi keret átfogó áttekintésének elősegítése, valamint az (EU) 2020/852 rendelet alkalmazásának megkönnyítése érdekében e rendelkezéseket egyetlen rendeletbe kell foglalni.
- (58) Annak biztosítása érdekében, hogy az (EU) 2020/852 rendelet alkalmazása a technológiai, piaci és szakpolitikai fejleményekhez igazodjon, ezt a rendeletet rendszeresen felül kell vizsgálni és adott esetben módosítani kell az éghajlatváltozás mérsékléséhez vagy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló tevékenységek, valamint a vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok tekintetében.
- (59) Az (EU) 2020/852 rendelet 10. cikke (6) bekezdésének és 11. cikke (6) bekezdésének való megfelelés érdekében ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni,

¹⁷

Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

E rendelet I. melléklete tartalmazza az azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek alapján egy gazdasági tevékenység az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájárulónak minősül és amelyek meghatározzák, hogy e gazdasági tevékenység nem képezi-e az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott egyéb környezeti célkitűzések jelentős megsértését.

2. cikk

E rendelet II. melléklete tartalmazza az azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek alapján egy gazdasági tevékenység az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájárulónak minősül és amelyek meghatározzák, hogy e gazdasági tevékenység nem képezi-e az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott egyéb környezeti célkitűzések jelentős megsértését.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én. 2021.6.4.

*a Bizottság részéről
az elnök nevében
Mairead McGUINNESS
a Bizottság tagja*